

המלצה ראשונה:

להגדיר את האלימות בזוגיות כבעיה חברתית, ולא רק כבעיה פרטית

מדוע זה חשוב?

אלימות בזוגיות נתפסת בקרב הציבור בישראל כבעיה פרטית, הנובעת רק ממאפיינים אישיותיים ומנסיבות אישיות. תפיסה שגויה נוספת היא שהבעיה רווחת בעיקר אצל אנשים מאוכלוסיות מוחלשות, ומשפיעה רק על אלה המעורבים באלימות.

מדוע התפיסה הזו בעייתית? כי אם זו בעיה פרטית, שאין לה מקורות חברתיים ולא השלכות חברתיות, הרי שאין לנו, כציבור כקהילה וכחברה, סיבה או עניין להשפיע עליה. תפיסה זו גם מונעת מחלק מהנשים הנפגעות מאלימות להתלונן, שהרי אם מדובר בבעיה פרטית, אין מקום לשתף בה אחרים, בפרט לא גורמים ציבוריים.

בפועל, הגורמים לבעיית האלימות בזוגיות רבים. חלקם אכן קשורים למאפיינים אישיים של המעורבות והמעורבים באלימות, אך יש גם גורמים חברתיים שמשפיעים על התופעה, כמו נורמות חברתיות ותרבותיות ביחס לזוגיות ולמשפחה (כמו קדושת המשפחה ופרטיות של זוגיות), רמת אלימות כללית בחברה, תפיסות של גבריות ונשיות, פערי כוח ואי-שוויון חברתי, כלכלי ופיזי בין גברים ונשים.

לצד ההשלכות על הפרט, יש לאלימות בזוגיות השלכות על כלל החברה: היא משמרת ומעצימה יחסי כוח בין-מגדריים, פוגעת בפיריון העבודה ובצמיחה כלכלית, ויוצרת נטל על מערכות הבריאות, הרווחה, האכיפה, המשפט והחינוך.

הגדרת הבעיה כחברתית תגביר את הערנות של הציבור לתופעה ואת נכונותם של לא מעורבים ולא מעורבות לפעול למניעת אלימות ולעצירתה. כמו כן היא תגביר נכונות של הציבור להתמודד עם הגורמים החברתיים המעצבים אותה.

מה לעשות?

- בתיקשורים בהם זה רלוונטי, חשוב להזכיר באופן מפורש שאלימות בזוגיות היא בעיה המושפעת גם מנורמות חברתיות ותרבותיות, ולציין שזו לא רק בעיה פרטית או משפחתית.
- חשוב להתייחס לאלימות בזוגיות גם בתיקשורים ויזואליים, ככזו הרווחת בכל חלקי החברה, בכל רבדיה ובכל גיל, כבעיה שיכולה לקרות גם אצלנו, אצל חברינו וקרובי משפחתנו. #גםאצלנו
- להדגיש את המחירים שהחברה כולה משלמת על בעיית האלימות בזוגיות: העברה בין-דורית ונטל על המערכות הציבוריות השונות.
- להמחיש את השפעתן של הנורמות החברתיות ושל הסטיגמות על רמת הפרט. למשל: לא לומר: "היא לא סיפרה בגלל הבושה"; לומר: "היא לא סיפרה בגלל שבחברה שלנו לסבול מאלימות זו בושה ומשהו שצריך להסתיר".